O simptomatologie a existențialității

On Decembrie 29, 2016

Micșorează distanța dintre ceea ce ești și ceea ce este posibil să fii, adăugând un surplus de sens experienței care te singularizează.

Citiți mai jos prezentarea romanului „Duma Key", de Stephen King, tema existentă în materia unei fine analize a personalității umane, și încercați să prindeți firul acestei minunate povestiri cu tâlc:

Un groaznic accident pe un șantier de construcții îi smulge brațul lui Edgar Freemantle, întunecându-i memoria și mintea. Calvarul perioadei de recuperare îi provoacă schimbări de personalitate și accese de furie necontrolată ce grăbesc sfârșitul căsniciei sale.

Edgar își dorește să nu fi supraviețuit accidentului, dar psihologul său îi recomandă un leac geografico-existențial: îl sfătuiește să își schimbe complet viața, părăsind orașul aglomerat și afacerile din domeniul construcțiilor.

Retras la Duma Key, în paradisul Golfului Mexic, Edgar începe să picteze cu pasiune, descoperindu-și un talent extraordinar. Dar atracția sa față de pictură și desen pare a fi comandată de o forță ce îl depășește, ca o constrângere. Multe din tablourile sale au o putere ce nu poate fi controlată, aproape mistică, scoțând la iveală secrete de mult îngropate, trezind nălucile copilăriei. Iar talentul său poate fi, în același timp, o armă... *

Leadership: Începi să înțelegi rostul unei experiențe dureroase atunci când încetezi să o mai judeci din prisma unei cauzalități inerente, odată cu acea înțelegere de sine acordată manierei de abordare a unei noi direcții de viață?

Ceea ce devii prin intermediul unui moment important, caracterizat prin mijlocirea unui prezent care „niciodată nu este destul de bun", deci care are șansa de a fi accesibilizat doar prin acceptarea unui sentiment puternic de iminentă transformare personală, atribuindu-i un anumit sens, te ajută să vezi mai bine legătura dintre ceea ce ține de tine și lucrurile asupra cărora chiar nu ai niciun fel de control.

Dependența de ceea ce ți se întâmplă în favoarea unei schimbări existențiale mai ample, izbutind să se întindă până la marginile necunoscutului, în imensa nădejde a unei soarte prielnice, este calea de a te arăta fidel unui statut și unei noi valori de referință asumate prin apartenența față de o forță îndrumătoare căreia nu i te poți opune. Cui i se dă șansa să-și descopere un talent extraordinar, trebuie mai întâi să experimenteze durerea de a supraviețui în fața unei răscruci a vieții, și nu doar să supraviețuiasca, ci să-și găsească puterea de fi altcineva, un deschizător de drumuri.

Să reconstitui un moment important și să pătrunzi sensul profund al faptelor, să te dedici ideii de Cauză – ce faci cu ceea ce ți s-a întâmplat? – contopindu-te cu ea în condițiile de limitare sau condiționare a libertății de a alege, este o măsura a capacității tale de a continua să înaintezi prin valoroficarea experienței care susține raportul de la cauză la efect.

Gradul de determinare al unui om are ca suport acel surplus de sens al experienței care îl singularizează.

Singularitatea este un concept care se referă la implicațiile pe care le are un eveniment major în progresul personal. A deveni altcineva, prin imensa putere latentă a minții și a sufletului, înseamnă să păstrezi din ceea ce este vechi doar partea folositoare, înseamnă să conferi întâmplărilor petrecute o consistență într-un plan ideal de existență.

Viața este progresul pe care ți-l dă rezultatul evenimentelor care la care te raportezi cel mai profund, pentru că relevă disponibilitatea ta de a te raporta la dimensiunea învățării din cele întâmplate, așa încât să fii mai preocupat de lucrurile care contează cu adevărat. Este și aceasta un soi de cunoaștere pe care o poți lua în considerare împreună cu trăirile cele mai ascunse, sau mai intense, sau cele mai nobile, fiindcă viziunea asupra vieții și învățăturile cele mai importante se materializează într-un om cu totul diferit numai atunci când evenimentele negative sunt privite printr-o lentilă măritoare, atât importanța cât și consecințele lor.

Singularitatea relevă disponibilitatea de a analiza progresul propriei învățări, cunoașteri, prin luarea în considerare a finalității unei etape de viață, cu trăirile aferente, și materializarea unei noi etape într-o satisfacție de ordin material și moral.

Să accepți adevărul despre tine însuți analizându-ți disponibilitatea pentru a înfăptui progresul unei anumite laturi a vieții, dovedind o mare voință psihică și emoțională, este produsul unei materializări a cunoașterii bazată pe experiențe mai puțin fericite, aferente sentimentelor cele mai intimie și vulnerabile. Şi care este adevărul despre tine însuți? Ești dispus să te uiți diferit la tine însuți? Ești dispus să te schimbi, să devii un cu totul alt om?

Începutul unei revizuiri a vieții, la nivel de conștiință și spre un nou aspect a cine ești cu adevărat, se datorează responsabilități pe care o ai în raport cu tine însuți din punct de vedere al desfășurării evenimentelor la care nu te aștepți să se producă.

O simptomatologie a existențialității, variind în funcție de faza evolutivă a omului, este în concordanță cu acea experiență care îl singularizează. Astfel, să nu uităm cele două mari teme ale gândirii existențialiste, după filosoful francez Emmanuel Mounier:

* Notă: https://nemira.ro/duma-key

Source: https://neculaifantanaru.com/o-simptomatologie-a-existentialitatii.html